

שני שירים לניקנור פארה

איגרת לד"ר פארה

קודם שאני נפרד זכותי למשאלה אחרונה. קורא נדיב, שרוף את הספר. הוא אינו מייצג את שרציתי לומר. ואף כי נכתב בדם, הוא אינו מייצג את שרציתי לומר. (ניקנור פארה 1969)

ד"ר פארה הנכבד, יום הולדתך המאה הוא מספר עגל ומשלם כל כף, שאין בכח הברכות להתחרות בשיריה הדואים מעל פסגות האנדרים כבזים מעל דרך המלך, כי המיטב אוהב את דרך האגב.

אכן, בר מזל אתה שהגורל נתן לך מאיה שלמה ולא בקש ערף.

עמיתנו בחבורת ח, ברכות חמות מעמיתיה בארץ רחוקה. העורף זוכר את התאומים במסע המספרים הראשונים אל המאה? תן לי לנחש, Diabolo שכמוה, ודאי הצעת להם trois ménage אבל כיון שהיום מקדש להכנות למאה הבאה, והכל כאן עסוקים, הבה ונפספט קלות. לפעם הבאה נכין ברכה שתשאיר ערף מדקה.

אבל קדם שנרים לחייה את הכוס, אני חייב להעיר לך בעדינות בענין המציק לי זה זמן, שהרי בעת הזאת היית כבר אמור לדעת שחובה עלינו לדחות את כל ההצעות לשרפת ספרים. הטרופ הזה לשרף - העובר מדור לדור. אתה בן תרבות צעירה שהאש בלחייה משמשת אותה לידע את האלים למקום המצאה. אני בן תרבות חרוכה וכשספרינו מאבדים את צלם קדשתם, אנחנו קוברים אותם ביראה גדולה. אצלנו הבערה שמורה לאש התמיד לתקנה הגדולה.

על כן, על אף קדשת הבקשה האחרונה, אתה חייב לקחת אותה חזרה. בהחלט, מתר לך להחליפה בבקשה אחרת; למשל, לשרוף את גופתך או, כפי שעשו לאלברט הגדול, לשמר את מחה בצנצנת שקופה. רק זכר שרפת ספרים אינה עוד ענין פרטי כמו מדבר בטהור ריח שרותים

בעשן גפרור. כי כן, חובתנו לדאג שהגפרורים לא ישמשו ללמד ילדים למנות, כי במקדם או במאחר, זה תמיד במקדם, מישהו יעשה קצור דרך ויצית את היער. ובכלל, מוטב לו לעץ שיעשה לעפרון שצעירים ישרבטו בו לכבות, אגרות של אהבה, או חידות חשבון והגיון.

תסכים אתי שאין זה ראוי להסתתר מאחורי קפקא. מי יכול היה אז לשער שכך יתממשו בעותיו של הינה, כי ספרים בוערים הם ספו של חשך גדול. על כן, חובתך לצוות את קוראיה לסרב לה. כשהנימוס הוא מסכתם של הצבועים, ואתה מעולם לא באת בחברתם, זה לא הזמן לנימוסים. לנו הנתלים בקצות חיינו על ענפיו של עץ החיים ומתחת התהום, יפה שרפה אחת פחות.

ועכשו, מוכנים ומזמנים, נקיש כוס ראשונה וספני האינדוקציה יעלו לחוף שפתנו את השניה, השלישית ובכלל, היש מטרה נעלה לשלמים מלשמש למנין תינוקות שאך נולדו או כוסות יין לחיים?

ניקנור פארה ניקנור

לד"ר ניקנור פארה, מתמטיקאי ומשורר ליום הולדתו המאה.

ניקנור פארה ניקנור
משורר ואנטי משורר
poemas y anti poemas
pasti y antipasti
יקום ואנטי יקום
ואפלו יתנגשו ואפלו
יבוא הבום ויבוא
finito לקיים finito

ועדין חובתנו לדעת האם גם שם

תולים אנטי תחתונים לאנטי יבוש. האם לאנטי קרחת נחוץ אנטי מסרק, אנטי רעב = שבע, ואנטי אדם נלחם באנטי חידקים.

האם אנטי אמלל משמעו מאשר כרוני ואנטי מת, חי לאנטי נצח. ופרט לזאת אנטי ד"ר פארה ניקנור הרבה בריאות.

6.5.14

שני השירים לקוחים מתוך הספר נגד כיוון השאון שיראה אור בהוצאת קשב.